

הזקנים נפלו מהירח!

(המסך מעמוד 29)

הבהילו כלל את עיתונאי המחתרת. אלה הם חבריה צעירים, שביעיסטים ושמיניס-טים שמבינים עניין ואינם נבהלים בקלות — כמו שאחיהם המבוגרים מהם בשנה שנתיים אינם נבהלים על גדות התעלה ובמוצבי הגולן. אולם מעניינת יותר ה"שאלה: מה כה הבהיל את נציגי המימסד? התשובה פשוטה: עיתוני המחתרת הם אקט של מרד במימסד זה. כמעט בכל בית-ספר קיימים עיתוני תלמידים. זהו הפורום המסורתי שבו מציינים לים צעירים את הבעיות המעיקות עליהם — ובגיל זה, כפי שידוע כל מחנך, מעיקות עליהם כל בעיות היקום. הצרה עם עיתונים אלו היא, שהנהלות בתריהספר מרשות לעצמן, לא פעם, להטיל עליהם צנזורה. עובדה ההופכת לפעמים את כל העיתון לבדיחה. עלובה, מאחר שהפער העצום בין דעותיו של המנהל שנוולד בפיוסס במאה הקודמת, לבין פושט תל-אביבי בן 16 — אינו ניתן כלל לגישור. ובעוד שהנערים מוכנים, ככלל, לסבול צנזורה על בדיחות גסות החורגות מהטעם הטוב — הם מסרבים בחוקף לצנזורה כאשר הם חוקפים את הפרות הקרושות של המימסד, כגון הציונות או הכפייה הדתית. ואז הם הולכים ומוציאים את געשש ונעשש — וקובעים בהם ברורות: "הזקנים נפלו מהירח!"

עיתון

מתחרה

ה עיקרון המנחה שני עיתונים אלה: **אין צנזורה.** אין דיעה אסורה. אין רעיון פסול. הכל הולך. רק הקורא רשאי לקבוע בעצמו ולעצמו — איזה רעיון הוא קונה ואיזה לא. וכך נולד נעשש — קיצור לנולד שר-חר שנינו. האחראים הישירים לבגיי דה הנוראה במולדת: איריס מור, שביעיס-טית בת 17, מגמה סוציולוגית; עידן אג' מון, 16 וחצי, מגמה סיפרותית; אילן אגוזי, 17, אלקטרוניקה; חן גרדי, 17, סוציולוגית. גליון הבכורה יצא צולע קצת, אנרכיס-טי קצת, מלא שטויות ודברי-טעם — אך העיקר: מקפיד על חופש ביטוי מוחלט. זמן מה אחריו יצא נעשש. מספר אביו מולידו, מוטי טלמור: "אצלי התחילה המחשבה על זה כבר מזמן. הרגשתי שיש המון דברים שמהימים דים אותי בבית-ספר ובבית, שאני לא מסוגל להסכים להם. או שהם נראו לי לא צודקים, או שהיו בסתירה למציאות. טוב, קראתי לא מעט עיתוני-מחתרת מ'חוק'-לארץ, והחלטתי שזו הדרך לבטא דיעות כאלה גם בארץ. בינתיים שמעתי שמתארגנת בתל-אביב קבוצת חבריה ש'מתכוונת להוציא עיתון כזה, או החלטתי להצטרף אליהם ולהביא להם חומר משלי. אלא שהתגלו בינינו חילוקי-דיעות: הרעיון המרכזי שלנו זהה, אך הגישה לביצוע שונה. לכן הוצאנו, כמה חבריה, עיתון מתחרה, נעשש. למען האמת איננו מתחרים בעצם: אנחנו על אותו הגל, וגם איננו מסחריים בכלל."

זקנים

בני 17

ה געששים והנעששים מתכוננים להמשיך בלהם ללא מורא וללא משוא-פנים. לא בכל מקום נתקלים הם בהתנגדות. ישנם מורים ומנהלים נאורים, שאינם פוחדים מצל עצמם או מעיני הוועמת של מפקח משרד-החינוך, והמקבילים את העיתון בחיוב — גם אם בחיוך מוסתר בקושי. ואכן לא במבוגרים טמונה הבעיה — אלא דווקא בנוער. קובעת אחת הבנות: "בישראל לא מורגשת כמעט השאלה שמעסיקה כיום את הנוער בכל העולם — קביעת עצמאותו ומציאת-דרכו בעצמי, ללא התערבות המבוגרים. כנראה שהסיבות העיקריות הן המצב הבטחוני והניתוק הגיאוגרפי שלנו. מערכת-החינוך בארץ עמלה קשה כדי להגיש את תחושת הייחוד של עם-ישראל. תנועות-הנוער, הי מודרכות על-ידי גופים פוליטיים, מחנכות לקולקטיביות רעיונית ולחוסר-סובלנות כנגד כל ביקורת. התוצאה: הנוער אדיש לאתגרים אינטלקטואליים, הולך בתלם. כל מה שמעניין אותו זה הקריירה והגיבו. בגיל 17 רבים מהם כבר זקנים."

sabrina

גרבי המכנס קנדיס סופר-דק וגרבי המכנס הדקים גזילי ופומי הזו סברניה, באופנה הנועזת והתוססת של שנות ה-70. גרבי המכנס של סברניה בשלל גזוני האופנה וברוח האופנה.

מדאה ה-70
של סברניה הוא
סופר-דק.

קופר - קרמון